

Ὁ Φισουλῆς μονάχος κάνει
ἐπίσκεψι 'στὸν Δεληγιάνη.

Φ.—Χρόνια πολλά, κύριε Θεόδωρε, με μόνους και κανέλαις και νὰ σὲ δούμε νὰ φορῆς τοῦ χρόνου φουστανέλαις. Γιὰ τὸνομά σας δέξασθε και τοῦτο τὸ μπουκέτο ἀπὸ ἐμὲ τὸν Φισουλῆ κι' ἀπὸ τὸν Περικλέτο.

Δ.—Ὦ! μιλ μερσί, ἀγαπητέ...

Φ.—Μὲ ρόδα και ναρκίσσους τὸ ἐπλεξα εἰς τοὺς φαιδρούς κι' εὐώδεις παραδείσους, νὰ στέψω τὸν Θεόδωρον, ὅστις ὡς ἄνθος κλίνει... ἐγὼ δὲν κόπτω δι' ἐμὲ, τὸ ντέρτι δὲν μ' ἀφίνει.

Δ.—Τὸ δέχομ' ὡς τεκμήριον ἀγάπης και λατρείας.

Φ.—Και ποῦναι τὸ διάταγμα τὸ περὶ ἐφεδρείας;

Δ.—Πρὸς τὸ παρὸν ἀγαπητέ, θαρρῶ πῶς ἀνεστάλη, ἐν τούτοις ἐρωτήσετε και τὸν Μαυρομιχάλη. Ἄν τοῦ θεοῦ, μὸν σὲρ ἀμί, ἡ χάρις εὐδοκήσῃ και τοῦτο τὸ διάταγμα ἐντύπωσιν ἀφήσῃ εἰς τῆς Εὐρώπης τὰς Ἀδύλας καθὼς και τῆς Τουρκίας, εὐθὺς θὰ προσκαλέσωμεν και ἄλλας ἡλικίας· ἀλλ' ἂν παρέλθῃ δυστυχῶς ἐν ἀδιαφορίᾳ, τότε μᾶς φθάνει, κύριε, ἡ πρώτη ἐφεδρεία. Θαρρῶ πῶς μ' ἐννοήσατε...

Φ.—Και με τὸ παραπάνω... εὐκόλως πᾶσαν σκέψιν σας σοφὴν καταλαμβάνω. Και ὁ Ἀλφρέδος, κύριε Πρωθυπουργέ, πῶς ἔχει;

Δ.—Πολὺ καλά... εὐχαριστῶ...

Φ.—Κι' ὁ στόλος μας ποῦ τρέχει;

Δ.—Περὶ αὐτοῦ παρακαλῶ, τὸν Μπούμπουλη ρωτᾶτε.

Φ.—Και με τὸν κύριον Ρουμπὸρδ ἀλήθεια πῶς τὰ πάτε;

Δ.—Ὅτε καλά, ὅτε κακά...

Φ.—Πολὺ γιὰ τοῦτο χαίρω...

και πῶς σᾶς φαίνεται ὁ καιρός;

Δ.—Μεγάλως ὑποφέρω.

Φ.—Εἶναι πολὺ κακὸς καιρός κι' οὕτως εἰπεῖν ποικίλος.

Δ.—Ἀλλὰ κι' ὁ κύριος Βισμάρκ, ὁ εὐγενὴς μου φίλος,

ἀπὸ πολλοὺς ρευματισμοὺς ἐσχάτως ὑποφέρει και πρέπει πᾶσα ἡ Ἑλλάς γι' αὐτὸ νὰ ὑπερχαίρῃ.

Φ.—Και πότε, φίλε Πρόεδρε, ὁ πόλεμος ἀρχίζει;

Δ.—Τι τέξεται ἡ αὔριον κανένας δὲν γνωρίζει.

Φ.—Και τί φρονεῖτε τὸ λοιπόν;

Δ.—Ὅ, τι και σεῖς φρονεῖτε.

Φ.—Σὰν τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν θαρρῶ πῶς ὀμιλεῖτε.

Δ.—Δὲν με καταλαμβάνετε;

Φ.—Και με τὸ παραπάνω...

σᾶς εἶπα πῶς τὰς σκέψεις σας εὐθὺς καταλαμβάνω· πλὴν κατ' αὐτὰς μοῦ φαίνεσθε ὡς ἓνα εἶδος γρίφος και ἤλλαξαν οἱ τρόποι σας και τὸ γλυκὺ σας ὕφος.

Δ.—Δὲν πίνετε, παρακαλῶ, καμμιά σουμάδα κρύα;

Φ.—Εὐχαριστῶ... τί γίνεται λοιπὸν ἡ ἐφεδρεία;

Δ.—Σᾶς εἶπα νὰ ρωτήσετε και τὸν Μαυρομιχάλη και ἂν ἐκεῖνος δὲν σᾶς πῆ, ἐδῶ ἐλάτε πάλι.

Φ.—Και ἂν δὲν μάθω κι' ἀπὸ σᾶς;

Δ.—'Στὸν Κοντογούρη πάτε.

Φ.—Και ἂν δὲν μάθω κι' ἀπ' αὐτόν;

Δ.—'Στὸν Μπούμπουλη τραβάτε.

Φ.—Και ἂν δὲν μάθω κι' ἀπ' αὐτόν;

Δ.—Μετὰ ἐχεμυθίας

'στὸν Παππαμιχαλόπουλον πηγαίνει' ἀπ' εὐθείας.

Φ.—Και ἂν κι' ἐκεῖνος δὲν μοῦ πῆ;

Δ.—'Εδῶ σᾶς περιμένω.

Φ.—'Εἰ τώρα κάπως ἀρχισα νὰ σᾶς καταλαβαίνω.

Δ.—Δὲν πίνετε, παρακαλῶ και ἄλλη μιὰ σουμάδα;

Φ.—Μὲ πόσην πρὸς τοὺς φίλους σας μλεῖτε νοσημάδα! Χρόνια πολλά, κύριε Θεόδωρε, με μόνους και κανέλαις και νὰ σὲ δούμε νὰ φορῆς τοῦ χρόνου φουστανέλαις και νὰ γραφοῦν οἱ λόγοι σας σ' ὄβλας τῆς γῆς τὰς γλώσσας

και μένω δοῦλος ταπεινὸς τῆς Ἐξοχότητός σας.